

dant Ændringsforslag, hvad han jo vil, anbefale at stemme for dette Ændringsforslag.

Til Slut tvinges jeg til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Hans Sammenstilling af Hykleri og Skinhellighed paa den ene Side og Frihed og Redelighed paa den anden Side med Henblik paa disse Loves Tilhængere eller Modstandere er aldeles utilbørlig.

Ordføreren (Moltesen): Ved den kommende tredie Behandling af dette Lovforslag vil der være Lejlighed til at komme ind paa adskilligt af det, som de ærede Medlemmer Hr. Borgbjerg og Hr. Povlsen var inde paa med Hensyn til de Adresser og Andragender, som her foreligger. Jeg vil kun sige om den Adresse, som er modtaget fra Rødding, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg særlig lagde Vægt paa, hvori man beder om, at Lovforslagets Vedtagelse maa blive udsat, for at de kan faa Tid til at blive mere oplyst dernede, at den vidner i høj Grad om, at de trænger til Oplysning dernede. Det forbavser mig, at de ledende, som har underskrevet Adressen, ikke har mere Kendskab til det, de skriver om, og da jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Povlsen var dernede, havde jeg ventet, at han havde givet dem mere Oplysning, saaledes at de havde undladt at fremsætte adskillige af de Udtalelser, der findes i den her foreliggende Adresse. Men om selve Sagen, de principielle Ting, der ligger bagved Bevægelsen, bagved Adresserne og bagved Enkelthederne, vil der blive Lejlighed til at udtale sig ved tredie Behandling. Jeg skal derfor undgaa at udtale mig derom her.

Om det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, hvilket Ændringsforslag først er blevet mig bekendt i dette Øjeblik, skal jeg sige, at Udvalget har været opmærksomt paa de praktiske Vanskeligheder, som Hr. Pinstrup omtalte, men de har ikke skræmmet Udvalget. Udvalget er endogsaa gaaet videre end selve Lovforslaget, som ses af Ændringsforslagene Nr. 43—44. I Ændringsforslag Nr. 43 foreslaas det af et Flertal, at Menighederne skal stilles helt frit med Hensyn til, om de overhovedet vil give noget til den, der udfører den kirkelige Betjening, idet der er visse Kredse i Danmark, hvor alt sligt sker frivilligt. Det er de Kredse, som jeg ved, det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke tænker paa, og de vil heller ikke lide noget, selv om vi vedtager det Ændringsforslag, han her stiller. Men hele Udvalget er dernæst gaaet med til at foreslaa, at Ministeren i særlige Tilfælde endogsaa vil kunne fritage en

Kirkebetjent, som er i Funktion, fra hans Hverv. Vi har i Udvalget ment, at det var en meget værdifuld Bestemmelse, en Bestemmelse, som selve Livet kræver. Der er Steder, hvor Lærerne og Præsterne ligefrem sidder og irriterer hinanden fra Søndag til Søndag, og det maa de fritages for.

De økonomiske Synspunkter, det ærede Medlem Hr. Pinstrup gjorde gældende, vejer naturligvis, men ikke saa meget som de aandelige. Jeg kunde tænke mig, at man kunde indføre en Bestemmelse om en Overgangstid, f. Eks. 5 Aar. Spørgsmaalet herom maa imidlertid først drøftes i Udvalget; men jeg kunde tænke mig, at Udvalget vilde tage Hensyn til de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup gjorde gældende. Jeg kan ikke sige noget som helst om, hvad Resultatet vil blive, men jeg vil dog foreslaa, at det ærede Medlem tager sit Ændringsforslag tilbage, og at vi saa ser, om der ikke kan findes en Udvej til tredie Behandling.

Povlsen: Den højtærede Kirkeminister nævnte et Møde i Storehedinge og mente, at jeg med dette som Baggrund ikke skulde have dristet mig til at tale om et Møde i Odense. Jeg vilde ønske, at den højtærede Kirkeminister havde læst lidt mere af det Referat fra „Østsjællands Folkeblad“, som han brugte som Kilde, saa vilde han have givet et andet Billede af det Møde i Storehedinge. Han vilde for det første have kunnet meddele, hvorfor der ikke paa det Tidspunkt kunde ventes flere Deltagere i Mødet, end der var, og han vilde tillige have kunnet meddele, at der i Virkeligheden var overordentlig Stemning for det Spørgsmaal, der var oppe, og for at faa det draget frem igen. Man ønskede at faa Mødet gentaget, og at jeg paa ny skulde komme derned, for at langt flere kunde faa de Indvendinger, jeg havde at gøre mod den højtærede Kirkeministers Forslag, at høre. Den højtærede Kirkeminister mente, at hele den Bevægelse, der er rejst rundt i Landet, egentlig ikke betød stort, og at de Mænd, som havde rejst den, selv var ved at komme til Erkendelse af, at de havde skudt over Maalet. Jeg mindes for faa Dage siden at have læst et aabent Brev i „Horsens Folkeblad“ til Kirkeministeren fra Højskoleforstander Grønvald Nielsen, og jeg maa tilstaa, at det gjorde ikke Indtryk af, at man i de Kredse var ved at indrømme, at man havde skudt over Maalet; han gaar saa vidt, at han trygler den højtærede Kirkeminister om at lade Forslaget falde, for at de fremtidige Ungdomslærere ikke, naar de tegner